

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΓΡΗΓΟΡΗ

-Τό Όραμα: Ό ξαφνικός και πρόωρος θάνατος του Μεγάλου Φίλου, συναγωνιστή και συμπαραστάτη του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού, λύπησε αφάνταστα όλους μας. Πέστε μου, σās παρακαλώ, λίγα λόγια για τό παλγκάρι αυτό, τόν ΓΡΗΓΟΡΗ ΝΤΡΙΓΚΟΓΙΑ.

-Πάπιστας Π.: Ό Γρηγόρης μας ενσάρκωνε αυτό που κάθε Έλληνας πρέπει νά έχει μέσα στην ύπαρξή του. Πρώτο, τή βαθειά πίστη και τήν ακλόνητη σταθερότητα στά «πιστεύω» τής ορθόδοξης εκκλησίας μας και κυρίως τήν αταλάντευτη, άοκη και μαρτυρική παρουσία του στά έθνικά δίκαια του Έλληνισμού και κυρίως του Βορειοηπειρωτικού.

-Τ.Ο.: Μās εντυπωσιάζει τό γεγονός ότι μιλάμε για μαρτυρική παρουσία και μαρτυρία. Ποιά στοιχειά συνθέτουν αυτούς τούς ισχυρισμούς σας;

-Π.Π.: Όλοι γνωρίζετε ή θά έχετε διαβάσει ότι όταν ό μακαριστός μας δεσπότης Σεβαστιανός καλούσε όλο τόν κόσμο και ιδίως τά νιάτα, στόν άγώνα για τήν άφύπνιση του Έλληνισμού, όσον άφορα τήν κατάφορη παραβίαση τών ανθρωπίνων δικαιωμάτων τών Βορειοηπειρωτών, ό Γρηγόρης ήταν αυτός που πρώτος στρατεύτηκε στό κάλεσμα του μεγάλου ήγέτη. «Ψυχή και σώματι» δόθηκε στόν άγώνα χωρίς νά αναλογιστεί κινδύνους από τίς

άντίθετες φωνές στην Έλλάδα, που έκθείαζαν τό στυγνό τυραννικό καθεστώς τής Άλβανίας και όμολογουσαν ότι ό παράδεισος και τό σοσιαλιστικό μοντέλο του Χότζα είναι τά πρότυπα τών πολιτικών συστημάτων. Χρειάστηκε νά περάσει από τά κρατητήρια για τή γενναία στάση του και νά φωνάζει με στεντόρεια φωνή από άμφιθέατρα, από πλατείες, συλλαλητήρια για τά αδέλφια του, τούς Βορειοηπειρωτές.

-Τ.Ο.: Σās εύχαριστούμε που ξεδιπλώνετε άγνωστες, στόν πολύ κόσμο, πτυχές τής πορείας του Γρηγόρη.

-Π.Π.: Είναι γεγονός ότι όσο ζούσε ό φλογερός μακαριστός ιεράρχης Σεβαστιανός σκέπαζε με τή θερμη τής καρδιάς του και του λόγου του τά πάντα. Παρ' όλα αυτά, εκείνο τό διάστημα, ό Γρηγόρης ήταν ή φωνή τών Βορειοηπειρωτών στό χώρο τους, ό άφύπνιστής τών έφησυχασμένων συνειδήσεων, ό έμφυχωτής τών όλιγο-

ψυχούντων ως προς τήν έκβαση του αγώνα, ή θερμουργός παρουσία προς όλους.

-*Τ.Ο.*: Πώς εξηγείται ή σχεδόν είκοσιπεντάχρονη παρουσία του για τά δίκαιά του Βορειοπρωτοκοντινόν Έλληνισμόν, χωρίς νά υποστείλει για ούτε μιά στιγμή τή σημαία του αγώνα;

-*Π.Π.*: Θεωρώ πώς βασικό προσόν τών αγωνιζομένων για τά εθνικά δίκαια είναι ό αγώνας τους νά γίνεται χωρίς προβολή του έγώ, αλλά ό,τι κάνει κανείς νά είναι τίμια καί καθαρά μόνον για τό συμφέρον του Έθνους. Αύτές οί προσωπικότητες πού ένστερνίστηκαν αυτή τή βασική αρχή, νομίζω ότι έμειναν άκέραιες καί άλώβητες στό διάβα του χρόνου καί μετά τό θάνατό τους, παράδειγμα ήρωικών μορφών. Ένας τέτοιος ήταν καί ό Γρηγόρης. Στοιχιζόμενος πίσω από τήν αγωνιστική παρουσία του μεγάλου Σεβαστιανού, ήξερε νά ανάδεικνύει πολλές φορές τους συνεργάτες του ή τόν μακαριστό δεσπότη καί όχι τόν έαυτό του. Διαφύλαττε τήν ένότητα του αγώνα μέ κάθε θυσία, υποχωρώντας μάλι-

στα σέ στιγμές πού όλοι παραδέχονταν πώς είχε δίκιο. Άρκει νά μή διαταραχτεί ή ειρήνη μεταξύ τών αγωνιζομένων. Γενικά, ήταν άνθρωπος πού έβλεπε πίσω από τά γεγονότα καί τά πρόσωπα μέ πεποίθηση, ότι πίσω από τό πυκνό σκοτάδι τών προβλημάτων θά φωτίσει ένα μικρό φως πού θά ξεδιαλύει τά πάντα.

-*Τ.Ο.*: Ποιές είναι οί προοπτικές τής όργάνωσής σας μετά από τά πρόσφατα γεγονότα;

-*Π.Π.*: Συνεχίζουμε μέ συνέπεια καί σταθερότητα διεκδικώντας τά δίκαια του Βορειοπρωτοκοντινόν Έλληνισμόν, ακολουθώντας μέ συνέπεια τό παράδειγμα του μακαριστού δεσπότη μας Σεβαστιανού καί του Γρηγόρη στό τρίπτυχο ένότητα-ένότητα-ένότητα. Μας στενοχωρεί τό γεγονός ότι πολλοί Βορειοπρωτοκοντινόντες συγγέουν τά πρόσωπα μέ τήν ΟΜΟΝΟΙΑ, δέν κατάλαβαν τόν αγώνα τής ΟΜΟΝΟΙΑΣ καί μας προβληματίζει ή στάση τους. Δέν κατάλαβαν πώς είναι ή ίδια τους ή εθνική ύπαρξη, ή δική τους φωνή, ή δική τους αγωνία καί μέσο αγώνα. Ότι δέν είναι ό συγκεκριμένος Βαγγέλης, Γιάννης,... κλπ. ή Όμόνοια, αλλά ό καθένας Βορειοπρωτοκοντινόντης είναι αυτός πού κρατάει τήν τύχη του Έλληνισμόν στό χέρι του. Η

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΓΡΗΓΟΡΗ

ιστορία θεωρώ ότι διέσωσε τόν ήρωισμό του Κολοκοτρώνη και όταν διωκόταν και παραθεωροῦνταν από τους άλλους, του Μακρυγιάννη και όταν ήταν άσημος και καταφρονημένος παρ' όλους τους αγώνες του και πολλούς άλλους που είχαν την ίδια τύχη μ' αυτούς. "Ας αφήσουμε, λοιπόν, τίς μικρότητες και τους έγωισμούς μας και μέ σύνεση ἄς ἀκούσουμε τή φωνή τους, φωνή που ἀντιλαλεί στους αἰῶνες τό χρέος. Ἡ συμπαράσταση ὄλων τῶν ὑγιῶν δυνάμεων γιά τήν ἀνάσταση μιᾶς ΟΜΟΝΟΙΑΣ δυνατῆς καί πρωτοπόρου, θά εἶναι τό καλύτερο μνημόσυνο τῶν δύο πρωτεργατῶν τοῦ Βορειοπρωτοπρωτικού Ἑλληνισμοῦ.

-*Τ.Ο.*: Πιστεύετε ὅτι ὁ ἀγώνας τοῦ Γρηγόρη δικαιώθηκε;

-*Π.Π.*: Πιστεύω ὅτι ἡ βασική δικαίωση εἶναι ἡ αἴσθηση που ἀφήνει ὁ χαμός ἑνός ἀγωνιστῆ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων καί νομίζω ἡ πάνδημη συγκέντρωση χιλιάδων ἀνθρώπων ἀπ' ὅλα τά μέρη τῆς Ἑλλάδος καί ὄλων τῶν στελεχῶν τῆς Ὁμόνοιας ὅπως καί πολλῶν Βορειοπρωτοπρωτικῶν καί τό βουβό

κλάμα ὄλων καταξιώνει τόν ἄνδρα. Ἐπιπλέον, τό τεράστιο σέ μέγεθος ἀνθρωπιστικό του ἔργο, μέ πάνω ἀπό 130 ἀποστολές ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας, πολλαπλά ἔργα ὑποδομῆς καί κοινωνικῆς ὠφέλειας, που συντελέστηκαν χάρι στή δημιουργική παρουσία του καί τέλος, τό ἑλληνικό σχολεῖο στήν Κορυτσά, που τόσο μόχθησε χρόνια ὀλόκληρα γιά τήν ἱδρυσί του καί πρόλαβε τήν τελευταία φορά που βρέθηκε στό Βορειοπρωτοπρωτικό χῶρο νά παραστεῖ στά ἐγκαίनिά του, νομίζω εἶναι ἱκανά νά τόν δικαιώσουν ὡς ἕνα πρωτεργάτη τῆς σύγχρονης Βορειοπρωτοπρωτικῆς Ἱστορίας.

Τ.Ο.: Ἐκ μέρους τῆς ἐφημερίδας μας καί ὄχι μόνον, σᾶς εὐχαριστοῦμε, ἀντιπρόεδρε καί ἀδελφέ Παντελῆ Πάπιστα.

(συνέντευξη μέ τόν ἀντιπρόεδρο τοῦ ΠΑΣΥΒΑ Θεσσαλονίκης κ. Παντελῆ Πάπιστα, ἰατρό, ἀναδημοσίευση ἀπό τήν βορειοπρωτοπρωτική ἐφημερίδα «Τό ὄραμα», τεῦχος Ἰουλίου 2006, που ἐκδίδει τό ἱστορικό στέλεχος τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ κ. Θεόδωρος Βεζιάνης).

Εἰς μνήμην τοῦ μακαριστοῦ προέδρου τῆς ΣΦΕΒΑ καί τοῦ ΠΑΣΥΒΑ Θεσσαλονίκης Γρηγόρη Ντριγκόγια, ἀποφασίσθηκε ἡ χρηματοδότηση ἀπό τοὺς συλλόγους μας τῆς ἀναπλάσεως τῆς κεντρικῆς πλατείας τοῦ χωριοῦ Δερβιτσάνη στή Δρόπολη Ἀργυροκάστρου. Ἡ Δερβιτσάνη, πού βρίσκεται πάνω στόν κεντρικό δρόμο γιά τό Ἀργυροκάστρο, εἶναι ἱστορικό χωριό τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Βορείου Ἡπείρου, καί ὑπῆρξε ἀφετηρία μαχητικῶν διαδηλώσεων καί ἀντιδράσεων τῶν βορειοπειρωτῶν. Ἡ πλατεία μέ τό παρακείμενο πνευματικό κέντρο εἶναι ὁ τόπος ἐπίσημου ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου καί ἐπίκεντρο σημαντικῶν ἐθνικῶν καί πολιτικῶν ἐκδηλώσεων, ὅπως οἱ ἐπέτειοι ἰδρύσεως τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ καί ἡ ὑποδοχή ὑψηλῶν προσκεκλημένων ἀπό τή μητέρα πατρίδα. Ἐτσι ἀπό πολλοῦ θεωρεῖται ἡ καρδιά τοῦ βορειοπειρωτικοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἀφιέρωση τῆς κεντρικῆς πλατείας στόν μακαριστό συναγωνιστή μας Γρηγόρη, ἀποτελεῖ μία ἐπιβράβευση τῶν ἀγῶνων

πού ἡ ΣΦΕΒΑ καί ὁ ΠΑΣΥΒΑ, πνευματικά δημιουργήματα τοῦ κυροῦ Σεβαστιανοῦ, ἐπιτελοῦν ἀπό τίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 1980 γιά τήν δικαίωση τοῦ σύγχρονου βορειοπειρωτικοῦ ἀγῶνα. (Ἀπό τήν πορεία τῶν ἔργων παραθέτουμε 2 φωτογραφίες. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά συνδράμουν μποροῦν νά ἐπικοινωνήσουν μέ τό σύλλογό μας).

